

CERKVENI GLASNIK ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Izhaja zadnjo soboto v mesecu za naslednji mesec. — Posamezna številka 1.— Din

LETO 1941

MAREC

ŠTEV. 3.

To govori Gospod: Spreobrnite se k meni z vsem svojim srcem, s postom, z jokom in z žalovanjem! In pretrgajte si srca, ne pa oblačil, in spreobrnite se h Gospodu, svojemu Bogu, ker je dobrotljiv in milostljiv, potrpežljiv in poln

usmiljenja in odpušča hudobijo. (Iz preroka Joela, berilo na pepelnico.)

Naš odgovor: Hvalil Te bom, Gospod, z vsem srcem. Živel bom (v milosti) in spolnjeval Tvoje zapovedi.

(Psalm 118.)

Sveti post

Pred 1500 leti je veliki pridigar starokrščanske Cerkve, papež sveti Leon Veliki tako govoril o svetem postnem času:

»Oznanimi vam hočem zelo svet in velik post. Ne morem najti lepšega uvoda svojim besedam, kot so te besede, ki jih je po apostolu Pavlu govoril Bog sam: Glejte, zdaj je čas milosti, glejte, zdaj so dnevi rešitve! Res, ni ga časa, ki ne bi bil poln božjih darov. Neprestano nam je po božji milosti odprt dostop k božjemu usmiljenju. Toda v sv. postnem času mora vsa srca prešiniti večja gorečnost za duhovni napredek. Bliža se namreč praznik našega odrešenja in nas valbi k pobožnim delom, da bi nad vse

vzvišeno skrivnost Gospodovega trpljenja obhajali očiščeni na duši in na telesu. Spodobilo bi se sicer, da bi bili zaradi te vzvišene skrivnosti Bogu vedno vdani, da bi stali pred božjim obličjem vedno čisti, kakor je to primerno za velikonočni praznik. Toda le redki so napolnjeni s takim junaštvom. Prepogostokrat nas zapelje slabost mesa, da odnehamo v gorečem spolnjevanju volje božje in naša tudi pobožna srca se omažejujejo s prahom posvetnega mišljenja. Po posebni zveličavni božji uredbi pa je preskrbljeno, da naj pomagajo dušo očistiti vaje štiridesetih dni. V teh dnevih naj pobožna dela in posti odpravijo zadolženja ostalih časov.«

Viktor Zakrajšek:

Mati

Vstopil je v pisarno mlad dijak, član društva katoliških dijakov in poznan športnik. Kot njegov veroučitelj sem rad videl, če se je od časa do časa pri meni oglasil in si izposodil kako knjigo. Slišal pa je včasih tudi kakšno pridigo, četudi je ni bil posebno potreben; saj sem ga večkrat videl, kako je vpričo vse cerkve pristopil k sv. obhajilu.

Pa se je najin razgovor ta dan nekam čudno zasukal. On sam je bil tisti, ki ga je zasukal. Takole je začel: »Gospod, v nedeljo pa pridigujte o dolžnosti, ki o njej govori druga cerkvena zapoved.« — »O tem bom govoril, kadar bo pač

na vrsto prišlo.« sem odgovoril, »in ne vidim rad, da mi kdo daje navodila, kaj naj govorim. Razen tega pa vem, da tebi te pridige ni treba. Saj si v tem oziru vesten. Če pa že želiš o tem kaj slišati, takoj sedaj lahko poslušаш.«

»Jaz bi pa vendar rad videl, da bi v nedeljo o tem pridigovali, in ne zamerite mi, da vam to govorim.« je nadaljeval, »Če ne morete to nedeljo, pa kdaj drugič dajte, toda meni nekaj dni prej povejte.« — »Saj take pridige nisi potreben.« sem se ga hotel znova otestiti.

»Nisem potreben jaz, ampak nekdo drugi je take pridige potreben.« mi je

kljubovalno odgovoril. »Potrebna je mnogim ljudem,« sem pogovor nadaljeval, »a ti mnogi je ne bi slišali, ker jih pač v cerkvi ni. Tem bi moral iti pridigovat v gostilne in na ulice.«

»Ampak tistega, ki je te pridige potreben, bom jaz pripeljal, da bo pridigo slišal: samo povejte, kdaj boste o tem v pridigi govorili.« — »Kdo pa je ta, ki je tako potreben take pridige?« — »To pa težko povem,« se je glasil odgovor.

Sedaj sem pa tudi jaz postal radoveden, kaj fanta prav za prav ima in rekel sem mu: »Če poveš, komu naj pridigam, pa bom.« — »Sicer mi je nerodno povedati, a vam vseeno zaupam: Na svojo mater mislim.«

Oba sva umolknila. Težko je bilo začeti meni, še težje njemu. Mati! Beseda polna miline, ljubezni in lepih spominov! Mati! Najlepša slika, ki jo otrok, majhen in tudi velik, nosi v svoji duši. Mislim, da ni hujšega udarca za mladega človeka, kot je ta, če hoče kdo to lepo sliko v njegovi duši umazati. In če otrok spoznava, da je njegova mati sama kriva, da pade senca na lepo materino sliko v njegovi duši?

»Pa kako veš, da bo v nedeljo prišla

v cerkev?« sem pozneje vprašal. — »Zaradi mene bo prišla, če ji bom rekel, naj gre zaradi mene, da sem potreben. Zelo me ima rada.« Pač edinec. Zaradi njega in ne zaradi Boga...

Težko je bilo dijaku, osmošolecu, da njegova mati ne mara za verske dolžnosti. Tolažil sem ga in skušal sem v njegovi duši ohraniti lepo sliko njegove matere. Da je pač zrastle v takih razmerah, sem mu govoril, da je bila tako vzgojena, da živi v taki okolici. Končala sva pa s tem, da naj jo Bogu v molitvi priporoči, da bi tudi ona z njim vred izpolnjevala verske dolžnosti.

Ta mesec bo Tržič slavil svojo farno patrono — Mater božjo. »Glej, dekla sem Gospodova.« Vsaka mati bi morala biti dekla: Voditi bi morala otroke k Bogu. To je njena molitev in njena najlepša služba: Z besedami in seveda s svojim lepim zgledom iti pred svojimi otroki po poti ponižnosti, poštenja, ljubezni in molitve k Bogu.

Matere današnjih dni to večkrat pozablajo; tudi v otrokih iščejo le same sebe in ne Boga. In konec? Otrok izgubi spoštovanje do svoje lastne matere. Gornji zgled, ki je resničen, o tem dovolj govori. Ko bi bil osamljen, toda ni!

Duhovniška dobrota

Nikdar ni imel Jezus, ki v sveti Cerkvi živi in jo s svetim Duhom vodi, toliko sovražnikov kot danes. Zlasti nasprotujejo njegovi sovražniki duhovnikom. Prizadevajo si na vse načine, da bi duhovnikom vzeli ugled, da bi jih pred verniki čim bolj osramotili; zakaj dobro vedo, da bodo s tem Jezusu in njegovi Cerkvi najbolj škodovali. Kjer pa sovražniki Jezusovi do oblasti pridejo, duhovnike tudi pomorijo in tako skušajo Cerkev uničiti.

Kakor pa na eni strani rastejo in se množijo sovražniki Jezusovi, tako na drugi strani poganja v pre mnogih srcih izredna ljubezen do Jezusa in njegove Cerkve. Iz te velike ljubezni je vzcvetela duhovniška sobota. Začela se je opravljati leta 1934. v Nemčiji. Tam so z odobrenjem berlinskega škofa začeli gojiti in pospeševati pobožnost molitve za posvečenje duhovnikov vsega sveta in to predvsem ob prvih sobotah. Nazivali so te sobote duhovniške sobote.

Kmalu so mnogi drugi škofje odobrili to pobožnost in verniki so se je v velikem številu z ljubeznijo oklenili.

Opravlja se ta pobožnost tako: Vsak mesec prvo soboto darujemo božjemu Zveličarju vsa svoja dobra dela po rokah preblazene Device Marije, ki je Kraljica duhovnikov. Ta dobra dela so svete maše, sveta obhajila, molitve in vsa premagovanja, ki se opravljajo prvo soboto. Darujemo pa ta dobra dela za duhovnike in bogoslovce v ta namen, da bi jih božji Zveličar posvetil in upodobil po svojem Srcu.

Škofijska sinoda je lansko poletje razpravljala o tej novi pobožnosti in sklenjeno je bilo, da se v naši škofiji vpele po vseh župnijah.

Opravljala se bo pri nas duhovniška sobota tako: Po sveti maši se bo na to soboto izpostavilo Najsvetejše in z verniki skupaj se bo opravila posebna molitev. (Da bomo mogli to molitev vsi skupaj moliti, bomo razdelili posebne

podobice, ki je na njih molitev natiskana.)

Opravljanje te pobožnosti je združeno z mnogimi tudi popolnimi odpustki vsak mesec.

Odveč bi bilo še kaj več o tej pobož-

nosti pisati. V Tržiču hočejo imeti vsi dobre duhovnike, zato se bodo te pobožnosti mnogi res z ljubeznijo oklenili. Starši, pošiljajte na prve sobote zlasti otroke v cerkev, da molijo za dobre duhovnike.

To in ono

Ob štiridesetletnici svojega zvestega službovanja v predilnici je g. H. Snoj daroval za revne otroke na Skali 100 dinarjev. Bog plačaj!

Ob bližajoči se obletnici smrti svoje žene Lucije je Meglič Anton od Sv. Ane daroval 150 dinarjev za revne otroke na Skali. Tudi njemu Bog plačaj!

Bivši tržički kaplan in poznejši kapitularni vikar škopljanske škofije gospod Viktor Zakrajšek je postal sedaj dekan in župnik v Nišu. Ni lahka nova župnija, saj obsega skoro pol naše škofije. V pismu sporoča, da se mu farovž podira in da cerkev komaj stoji. Je že začel s popraviljem farovža. Zlasti pa bo težko dušno pastirstvo. Toda začel je z vero v božjo pomoč in mi mu te pomoči iz vsega srca želimo in bomo Boga zanjo prosili.

Pri darovanju za sveče so farani pokazali razumevanje za draginjo, ki tudi cerkvi ne prizanaša. Šentanci so darovali 741,75 din, Dolinci 912,75 din, Tržičani in Bistričani 6.272,75 din, skupaj 7.927,25 din. Če prištejemo še to, kar se je te nedelje nabralo v pušci, znese vse skupaj 9.411,75 din. Tudi obiskovalci osme svete maše so s tem, kar so darovali, pokazali, da znajo darovati. Bog vsem skupaj povrni!

Postni govori bodo tudi letos vsako nedeljo v postu pri popoldanski službi božji. Prihajajte radi, četudi bo pomlad vabila kam drugam.

Mohorjevi naročniki, ki naročnine še niso poravnali, naj to store v prvih 14 dnevih marca. Potem se bo naročnina odposlala v Celje.

Penovitev sv. misijona je morala odpasti v letošnjem postu, ker so vsi misijonarji prezaposleni pri sv. misijonih, ki se bodo letošnji post vršili po vseh ljubljanskih župnijah. Ponovili bomo sveti misijon v adventu. Da pa bodo mogli vsi opraviti svojo velikonočno dolžnost, bomo preskrbeli tujega spovednika. Za dekleta najbrž ob celodnevnem

nem čiščenju in na praznik Marijinega oznanjenja. Za žene v četrtek in petek pred cvetno nedeljo, za može in fante pa v soboto pred cvetno nedeljo in na cvetno nedeljo samo.

V noči med 29. in 30. marcem bo minilo 150 let, odkar je požar uničil vsa poslopja na desnem bregu Bistrice. Pogorelo je 151 hiš, 40 delavnic, veliko hlevov in gospodarskih poslopij. Zgorelo je 75 ljudi. Zelo žalosten je bil ta dogodek. Prosimo Boga, da se kaj takega ne ponovi. Danes tudi gorijo cela mesta in padajo kot žrtve tisoči v deželah, kjer divja vojni požar. Naj bo naši domovini in našemu mestu takšno gorje prizanešeno.

Trije očenaši, ki jih molimo vsakokrat po litanijah, bodo imeli odslej določen namen. Tako je odločil g. škof. Prvi očenaš bomo molili »za brate in sestre naše župnije, ki so se izselili«, drugi očenaš »za bolne in trpeče v naši župniji« in tretji očenaš »za rajne naše župnije«.

Pogreb je sveta in resna stvar. Prav nič ni primerno, če kdo med pogrebom glasno govori ali se celo smeje. Najlepša udeležba pogreba je, če za rajnega, ki ga h grobu spremljamo, molimo. Takšna udeležba pri pogrebu spada med telesna dela usmiljenja.

Oznanila za marec

1. Prva sobota v mesecu — duhovniška sobota. Po šesti maši se izpostavi Najsvetejše in odmoli predpisana molitev za duhovnike.

2. Prva postna nedelja in prva nedelja v mesecu. Zjutraj skupno sveto obhajilo za može in fante. Rednim prijateljem prve nedelje naj se pridružijo še drugi moški ker to nedeljo že lahko opravijo svojo velikonočno dolžnost. Službe božje so v navadnem redu.

5., 7., 8. Kvatrni dnevi. V petek je strogi post, v sredo in soboto pa je dovoljeno jesti meso, a si moramo pri jedi pritrpati.

7. Prvi petek v mesecu. Ob 6 je sveta maša pred Najsvetejšim. Na predvečer je od osme do devete ure v župni cerkvi skupna molitev svete ure.

9. Druga postna in kvartna nedelja. Službe božje so v navadnem redu. Pri šesti sv. maši se izpostavi Najsvetejše, ki ostane izpostavljeno še pol ure po sveti maši, da se pol ure še skupno moli za duhovnike. Za duhovnike se opravi predpisana molitev tudi po pridigah in po litanijah popoldne. Pred cerkvijo je pušca za reževe Vincencijeve konference.

12. Sv. Gregorij. God našega gospoda škofa.

16. Tretja postna nedelja in obletnica izvolitve in kronanja papeža Pija XII. Službe božje so v navadnem redu. Ob 10 je slovesna sveta maša z leviti, po sveti maši je zahvalna pesem z molitvijo za papeža in papeška himna.

16.—18. Tridnevica na čast sv. Jožefa. Vsak dan tridnevnic so litanije sv. Jožefa, v nedeljo pri večernicah, v ponedeljek in torek ob 7 zvečer.

19. Sv. Jožef, zapovedan praznik. Ob 6 je sv. maša pred Najsvetejšim. Ob 10 je sveta maša samo v cerkvi sv. Jožefa na griču. Popoldne ob 2 so litanije sv. Jožefa v cerkvi na griču, ob 3 pa slovesne pete litanije M. B. v župni cerkvi.

23. Četrta postna nedelja. Službe božje so v navadnem redu.

24. Celodnevno čiščenje sv. Rešnjega Telesa v naši župniji. Na predvečer po Ave Mariji je slovesno zvonjenje v vseh cerkvah župnije. Enako zvoni povsod tudi zjutraj k dnevu. Zjutraj ob 6 je blagoslov z Najsvetejšim in nato pred sveto mašo litanije Srca Jezusovega. Sv. maše bodo ob 6, 8 in 10. Ob 10 je slovesna sv. maša z leviti. Za ure molitve, ki jih bo oznanjal veliki zvon, naj se razvrstijo: dopoldne do 11. ure vaščani; od 11. do 12. ure šolski otroci; od 12. do 1. ure čč. šolske sestre; od 1. do 2. ure dekleta; od 2. do 3. ure bo skupna ura molitve s petjem; od 3. do 4. ure žene; od 4. do 5. ure moški. Ob 5.15 uri je pridiga in nato slovesne pete litanije Srca Jezusovega z zahvalno pesmijo. Skozi ves dan naj bo cerkev številno obiskana in naj odmeva v njej goreča molitev in petje!

25. Oznanjenje Marijino, god naše farne patronne. Zjutraj ob 6 je sveta maša pred Najsvetejšim, ob 10 je slovesna sveta maša z leviti. Popoldne ob pol 3 so slovesne pete litanije Matere božje.

30. Peta postna ali tiha nedelja. Službe božje so v navadnem redu.

Vsak petek v postu je ob pol 8 zvečer sveti križev pot in blagoslov z Najsvetejšim.

Shodi cerkvenih organizacij:

III. red: shod 2., vesoljna odveza 19. in 25.

Dekliška Marijina družba: skupno sveto obhajilo 25. Shod bo nadomestila prireditve v dvorani 25.

Marijina družba za žene: skupno sveto obhajilo 9., shod nadomešča prireditve v dvorani 25.

Mladinska pobožnost: Na dan celodnevnega čiščenja popoldne ob 2.

Molitvena pomoč KA ima svojo pobožnost vsak petek po svetem križevem potu.

Solska spoved po napovedi cerkvi in v šoli.

Župnijska kronika za januar 1941

V januarja v naši župniji rojeni:

1. **Roblek Pavel** se je rodil 11. januarja v Dolini št. 4 kot sin Robleka Janeza in Marijane roj. Eniko.
2. **Bavec Matija** se je rodil 6. januarja v Tržiču, Viljema Pollaka 5, kot sin Bavca Matije in Milislave roj. Klančnik.
3. **Ahačič Ana Breda** se je rodila 2. januarja v Bistrici 49 kot hči Ahačiča Ignacija in Frančiške roj. Rojec.
4. **Siftar Jožefa** se je rodila 17. januarja v Tržiču, Viljema Pollaka 5, kot hči Siftarja Aleksandra in Frančiške roj. Smolej.
5. **Papler Janez** se je rodil 22. januarja v Bistrici kot sin Paplerja Janeza in Ane roj. Košir.
6. **Mikič Ivana** se je rodila 23. januarja v Bistrici 57 kot hči Mikiča Janeza in Katarine roj. Mlinar.
7. **Jemec Marija** se je rodila v Tržiču, Za Mošenikom 18, kot hči Jemec Julijane.
8. **Meglič Suzana** se je rodila 26. januarja v Bistrici 53 kot hči Megliča Vinkota in Stanislave roj. Kosmač.
9. **Ošabnik Ivana** se je rodila 31. januarja v Tržiču, Ljubljanska 15, kot hči Ošabnika Maksa in Marte roj. Bogataj.

Januarja v naši župniji poročena:

1. **Seifert Jožef**, delavec v Runo, Tržič, Glavni trg 31 in **Jakopin Antonija**, predilniška delavka, Tržič, Usnjarska 1, poročena 11. januarja.

Januarja v naši župniji umrli:

1. **Kavar Barbara**, preužitkarica, vdova, rojena 13. novembra 1868 pri Sveti Ani, poročena 27. maja 1895, umrla pri Sveti Ani 40, dne 1. januarja 1941.
2. **Ropret Štefan**, zakonski sin tovarniškega delavca, rojen 26. decembra 1940 na Slapu 111, umrl na Slapu 111, dne 10. januarja.
3. **Planinec Viktor**, zakonski sin tovarniškega delavca, rojen 25. decembra 1940 v Tržiču, Ljubeljska 52, in istotam umrl 18. januarja.
4. **Sova Jožef**, občinski revež, vdovec, rojen 1. marca 1860 v Tržiču 43, poročen 23. maja 1887, umrl v Tržiču, Cerkevna 21, dne 25. januarja 1941.

Poročila od drugod:

1. **Kozina Franc** se je 12. januarja 1941 v župni cerkvi v Naklem poročil z **Blaznik Ano**, rojeno 25. julija 1918 v Tržiču.
2. **Novič Franjo**, uradnik, se je 27. januarja 1941 v Splitu poročil z **Zibler Božo**, rojeno 23. aprila 1921 v Tržiču.
3. **Gregorc Ivana**, privatna uradnica v Zagrebu, rojena 23. maja 1911 v Tržiču, je dne 14. decembra 1940 izstopila iz katoliške cerkve.
4. **Petschnig Maks**, rojen pri Sveti Ani 34 dne 18. junija 1892, sedaj bivajoč v Aisenerzu na Štajerskem v Nemčiji, je 13. januarja 1941 izstopil iz katoliške cerkve.

Za predstavnika in založnika: Žitko Alojzij, župnik v Tržiču. — Za urednika v Ljubljani: Dr. P. Gvido Rant, O. F. M. — Za Zadržno tiskarno v Ljubljani: Maks Blejec.